

ΚΑΙΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Γάμα.Μι.

...Αλλά εγώ είχα τις δικές μου παράξενες ιδέες κι αυτές δεν είχαν καμιά σχέση με όλο αυτό το «σεληνιακό» στοιχείο. Εγώ ήθελα ένα σακίδιο γεμάτο με ό,τι ήταν απαραίτητα για ύπνο, καταφύγιο, φαγητό, μαγείρεμα, στην ουσία μια πλήρη κουζίνα και κρεβατοκάμαρα ακριβώς πάνω στην πλάτη μου και να πάω κάπου, να βρω απόλυτη μοναξιά, να

μελετήσω το απόλυτο κενό του μυαλού μου, να είμαι εντελώς ουδέτερος για οποιαδήποτε ή οποιοσδήποτε ιδέες. Σκόπευα να έχω μάλιστα σαν μοναδική μου δραστηριότητα την προσευχή, να προσεύχομαι για όλα τα ζωντανά πλάσματα· έβλεπα ότι αυτή ήταν η μόνη αξιοπρεπής δραστηριότητα που είχε απομείνει στον κόσμο. να είσαι σε κάποια όχθη ποταμού ή στην

έρημο ή στα βουνά ή σε κάποια καλύβα στο Μεξικό ή σε κάποια παράγκα στο Αντίροντακ, να ξεκουράζεσαι, να είσαι ευγενικός και καλός, να μην κάνεις τίποτα άλλο από το να εξασκείς αυτό που οι κινέζοι αποκαλούν «κάνω τίποτα». Δεν ήθελα, στ' αλήθεια, να έχω καμιά σχέση ούτε με τις ιδέες του Τζάφι για

την κοινωνία (σκεφτόμουν ότι θα 'ταν καλύτερα να παραμερίσω το θέμα εντελώς, να περάσω δίπλα) ούτε με καμιά απ' τις ιδέες του Άλβα, δηλαδή να αρπαχτώ απ' τη ζωή όσο πιο πολύ μπορώ για τις γλυκές θλίψεις της και γιατί κάποια μέρα θα πεθάνω...

ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΡΜΑ